

หนูใจดี

แค่ไหนดีนะ

คงไม่มีพ่อแม่คนไหนไม่อยากให้ลูกเป็นเด็กใจดี แบ่งปันของเล่นหรือขนมให้กับเพื่อนๆ หรือคนในครอบครัว แต่รู้ไหมคะว่าพฤติกรรมใจดีเกินไปของเด็กๆ อาจแสดงว่าคุณขาดทักษะการปฏิเสธ ทำให้เป็นปัญหาในอนาคตได้

3 กฎเหล็ก หนูใจดีได้อย่างสบาย

หนูใจดีแสดงว่า...

- เป็นเด็กที่มีเมตตา มีน้ำใจ แบ่งปันสิ่งที่ตัวเองมีแก่คนรอบข้าง
- เป็นเด็กที่นึกถึงใจเขาใจเรา ชอบทำให้เพื่อนมีความสุข ซึ่งการที่ลูกใจดีแบบนี้ หากลูกแบ่งเพื่อนที่โรงเรียน เขาจะกลับมาเล่าให้ฟังด้วยความภูมิใจ อารมณ์ดี รู้สึกเชิงบวกในการแบ่งปัน ถ้าลูกแบ่งปันคนในครอบครัว เวลามีคนถามถึงหรือพ่อแม่ถาม เขาจะเล่าด้วยความภาคภูมิใจ

ใจดีแบบนี้ มีปัญหา

- กลับมาเล่าให้ฟังด้วยความรู้สึกไม่ดี เพราะแบ่งปันเพื่อนจนหมด จนตัวเองไม่มีเหลือ
- เล่าด้วยอารมณ์เชิงลบ หากพ่อแม่ถาม แล้วลูกเล่าด้วยอารมณ์หรือความคิดเชิงลบในการแบ่งปันเพื่อน
- ลูกโดนสั่งหรือบังคับให้แบ่ง ไม่ได้แบ่งให้เพื่อนด้วยความเต็มใจ
- แบ่งปันสิ่งของที่ไม่ได้เป็นของตัวเอง การแบ่งปันเป็นเรื่องไม่มีข้อจำกัดในตัว ต้องพิจารณาความเหมาะสมของแต่ละคน และแต่ละครอบครัวด้วยค่ะ

ลูกใจดีอาจหมายถึง...

- ขาดทักษะการปฏิเสธ เช่น ไม่อยากให้เพื่อน อยากรับไว้กินเองหรือเล่นเอง แต่บอกเหตุผลไม่ได้ หรือไม่รู้จะบอกอย่างไร เป็นต้น
- ขาดทักษะการแก้ปัญหา เช่น ขนบเหลือชิ้นสุดท้ายแต่เหลือเพื่อนอีก 1 คน และตัวลูกเอง จึงจำใจให้เพื่อนไป ทั้งที่แบ่งคนละครึ่งชิ้นก็ได้ เป็นต้น
- ขาดทักษะการรักษาสีที เช่น อยู่บ้านลูกอาจจะเล่นได้ทุกอย่าง พอไปอยู่ที่โรงเรียนจึงคิดว่าของทุกอย่างเป็นของตัวเอง เลยเที่ยวแจกจ่ายของที่ไม่ใช่ของตัวเองแก่เพื่อนๆ เป็นต้น
ต่อไปในอนาคตหากลูกไม่ได้รับการฝึกทักษะที่จำเป็นเหล่านี้ อาจนำไปสู่การแบ่งปันหรือการใจดีเพื่อจุดประสงค์อื่นเมื่อลูกโตขึ้นได้ เช่น ให้เพื่อนหรือกลุ่มเพื่อนยอมรับในตัวเขา เป็นการแบ่งปันเพื่อผลประโยชน์อื่น ๆ

1. ปล่อยให้ลูกตัดสินใจเอง

ว่าอยากแบ่งอะไร ให้ใคร เมื่อไหร่ เพราะการสั่งหรือบังคับจากพ่อแม่ คุณครู และคนในครอบครัวไม่เป็นผลดีต่อตัวลูก เนื่องจากจะทำให้ลูกหวงสิ่งของที่เป็นของเขามากขึ้น การให้คอยของลูกก็จะแรงขึ้นเรื่อยๆ

2. สอนทักษะผ่านพ่อแม่

เพราะเด็กๆ ในวัยนี้ ยังเป็นวัยที่เรียนรู้จากการเลียนแบบคนที่ใกล้ชิดที่สุด นั่นคือพ่อแม่

- หากที่ผ่านมามีเวลาอยู่บ้าน พ่อแม่ไม่เคยปฏิเสธ ไม่เคยแก้ปัญหา ไม่เคยรักษาสีทีให้ลูกเห็น ก็ลองจำลองเหตุการณ์ให้ลูกเห็นบ่อยๆ เช่น พ่อจะเอาของแม่ไปใช้ แม่ไม่ให้เพราะอะไร พูกลูกยักให้ลูกได้ยิน จากนั้นพ่อไม่ยอม แม่ทำอย่างไรต่อ เป็นต้น
- สอนผ่านการพูดยุติ ให้ลูกเล่าเหตุการณ์ที่เจอ แล้วลองให้ลูกแก้ปัญหาเองก่อน จากนั้นคอยถามลูกว่าปัญหาได้รับการแก้ไขหรือไม่อย่างไร หากไม่ แม่อาจจะแนะนำลูกโดยยกตัวอย่างสิ่งที่แม่เคยเจอ การแก้ปัญหาที่ไม่ได้ผล และการแก้ปัญหาที่ได้ผล ให้ลูกเขาไปปรับใช้ตามใจเขา
- อ่านนิทาน ที่สอนเกี่ยวกับเรื่องทักษะเหล่านี้ ให้ลูกฟังก่อนนอน หรืออาจสอนผ่านช่วงเวลาทีเล่นกับลูก

3. คุยต่อเนื่องคือเรื่องสำคัญ

ไม่มีทางที่สอนลูกแค่ครั้งสองครั้ง แล้วลูกจะทำได้สำเร็จ เพราะลูกยังอยู่ในวัยเรียนรู้ และทดลองทำ ดังนั้นพ่อแม่จึงต้องอดทนและพยายามเข้าใจลูก โดยไม่เข้าไปแก้ปัญหาลูกให้เขาเอง ซึ่งจะทำให้ลูกแก้ปัญหาเองไม่ได้ และต้องคอยถามไถ่ลูกและคุณครูเป็นระยะๆ เพื่อติดตามผลอย่างต่อเนื่องด้วยค่ะ

การเติมเต็มเรื่องความใจดีให้กับลูก พ่อแม่ก็ต้องทำอย่างพอดี และมีความสุขด้วยเหมือนกัน ถ้าหากเกินไปหรือจริงจังเกินไป จะทำให้ความใจดีเป็นเรื่องของเหตุผลเกินกว่าเรื่องของใจค่ะ ♥